

ne behandlinger for at opnå den tilsigtede effekt. Sygdomme hos voksent kvæg afviger meget fra forholdene hos kalve, men for enkelte sygdomme kan lignende betragtninger gøres gældende. Dette gælder ganske særligt mastitis. Af økonomiske grunde har behovet for gentagne behandlinger ikke kunnet tilgodeses i fuldt omfang under den nugældende antibiotikalovgivning, idet disse behandlinger har krævet dyrlægens personlige anvendelse af de pågældende lægemidler. Som situationen har udviklet sig, finder Rådet det forsvarligt, at der under de i aftaleudkastet nærmere fastlagte forudsætninger gives mulighed for udlevering af medicin, herunder antibiotika, til efterbehandling af enkelt dyr i kvægsektoren og til fortsat behandling af grupper af kalve på samme måde, som det har været praksis i svine-sektoren igennem en årrække.«

Rådet anfører endvidere:

- »udlevering/receptordinering af injektionsantibiotika til besætningsejeres behandling af kvæg anses for veterinærfagligt forsvarlig (behandling og efterbehandling af kalve, for voksent kvæg efterbehandling af enkelt dyr). Rådet skal anføre, at mere komplicerede behandlingsformer hos kvæg, f.eks. intravenøs injektion, bør forbeholdes dyrlægers personlige anvendelse. Fejlagtig injektion kan medføre betydelige vævsskader og i visse tilfælde dyreværns-mæssigt uforvarselige forhold.«,
- »udlevering/receptordinering af præparater til indføring i yveret hos kvæg/mastitispræparater anses for veterinærfagligt forsvarlig (efterbehandling og goldning af enkelt dyr).«,
- »udlevering/receptordinering af injektionsantibiotika til besætningsejeres behandling af svin anses for veterinærfagligt forsvarlig.«,
- »behandling af grupper af dyr, herunder besætningsejeres adgang til at iværksætte behandling ved nye sygdomstilfælde inden for en af dyrlægen afgrænset gruppe dyr er veterinærfagligt forsvarligt i svine- og kalvebesætninger, når besætningsdyrlægen har stillet den aktuelle diagnose og beskrevet gruppen af dyr, der kan blive tale om at behandle, jf. bestemmelserne i aftaleudkastet.«.

Rådet har endelig præciseret, at en forudsætning for de ovenstående bemærkninger er, at aftaler om udlevering og ordinering af medicin nøje efterleves, idet der i modsat fald vil være en ikke ubetydelig risiko for en af alle parter uønsket øgning af medicinforbruget i landbruget.

Landbrugsministeriet har på baggrund af Det Veterinære Sundhedsråds udtalelse fundet, at der er grundlag for at foreslå dyrlægelovens regler ændret, således at der åbnes mulighed for fastsættelse af regler om udlevering og ordinering af receptpligtige læ-

gemidler til landmandens egen behandling af dyr i besætningen i overensstemmelse med de af Sundhedsrådet angivne forudsætninger.

Som en begrænsning i den almindelige lægemiddeludleveringsregel i dyrlægelovens § 7a, stk. 1, vedrørende udlevering til efterbehandling, foreslås derfor indføjet et nyt stk. 3, hvorefter det som hovedregel er en betingelse for dyrlægens udlevering eller ordinering af receptpligtige lægemidler til efterbehandling af dyr i besætninger af voksent kvæg, at besætningen er omfattet af en sundhedsrådgivningsaftale, jf. stk. 7. Bestemmelsen åbner dog mulighed for, at landbrugsministeren kan fastsætte regler om, at der som hidtil kan ske udlevering af visse typer af lægemidler til efterbehandling, f.eks. allergipræparater eller appetitstimulerende stoffer, uden at der foreligger en sundhedsrådgivningsaftale. Det er endvidere en betingelse, at dyrlægen har diagnosticeret sygdommen og påbegyndt behandlingen af det enkelte dyr. Der forudsættes samtidig fastsat regler, jf. det foreslåede stk. 7, hvorefter mere komplicerede behandlinger, f.eks. intravenøs injektion, i overensstemmelse med Det Veterinære Sundhedsråds anbefaling altid skal foretages af dyrlægen selv.

Endvidere foreslås det i et nyt stk. 4, at der for svine- og kalvebesætninger omfattet af en sundhedsrådgivningsaftale, jf. stk. 7, åbnes adgang til udlevering eller ordinering af receptpligtige lægemidler til behandling for en sygdom, der forventes at blive konstateret hos enkelte eller grupper af dyr i besætningen. Det er en betingelse for denne videre adgang til udlevering af lægemidler, at dyrlægen allerede har diagnosticeret og evt. indledt behandling af andre dyr i besætningen for den samme sygdom. Det er endvidere en betingelse, at dyrlægen har stillet en hypotetisk diagnose for de dyr, der må forventes at blive syge, og nøje over for den ansvarlige for besætningen beskriver de kliniske symptomer, der kan begrunde, at behandling påbegyndes.

Efter Veterinærdirektoratets bekendtgørelse nr. 109 af 18. februar 1992 om produktion af høns, kalkuner, gæs og ænder skal avls-, opdrætnings-, formerings- og rugerivirksomheder have tilknyttet en dyrlæge, der er godkendt af Veterinærdirektoratet, til at føre tilsyn med virksomheden. Dyrlægen skal med mellemrum besøge virksomheden og herunder bl.a. foretage

- gennemgang af virksomhedens drift,
- inspektion af fjerkræet,
- undersøgelse af evt. sygt eller dødt fjerkræ.

Virksomheden skal føre en journal, der indeholder en række oplysninger af sygdomsmæssig relevans. Embedsdyrlægen foretager mindst 1 årligt kontrolbesøg på virksomhederne. Lignende regler